

Sygn. akt: III AUa 390/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Padarewska - Hajn

Sędziowie: SSA Ewa Naze (spr.)

SSO del. Beata. Michalska

Protokolant: st.sekr.sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2014 r. w Łodzi

sprawy **S. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o waloryzację emerytury,

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 16 stycznia 2013 r., sygn. akt: V U 425/12;

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. na rzecz S. S. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniewego.**

Sygn. akt: III AUa 390/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 marca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił wysokość zwaloryzowanej emerytury **S. S.** dodając do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012 roku tj. 1 329, 80 złotych, kwotę waloryzacji w wysokości 71,00 złotych. Wysokość emerytury po waloryzacji od dnia 1 marca 2012 roku wynosiła, więc 1 400, 80 złotych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła **S. S.**, kwestionując prawidłowość rozstrzygnięcia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wnosząc

o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego wyliczenia. W ocenie odwołującej kwota emerytury po waloryzacji powinna wynosić 2189,70 złotych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podnosząc, że waloryzacja przeprowadzona została prawidłowo, w oparciu

o obowiązujące przepisy, w tym art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 roku, poz. 118).

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2012 roku, sygn. akt V U 425/12, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, działając na podstawie art. 177 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny w sprawie K 9/12.

Powyzsze orzeczenie zaskarżyła zażaleniem **S. S.**

Sad Apelacyjny w Łodzi, postanowieniem z dnia 17 września 2012 roku, sygn. akt III AUz 242/12, uznając zażalenie ubezpieczonej za zasadne, uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 roku, sygn. akt V U 425/12, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (1) oddalił odwołanie **S. S.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 1 marca 2012 roku i (2) w zakresie wniosków ubezpieczonej o ustalenie okresu stażu pracy w wymiarze 35 lat oraz wadliwości wyliczonej przez organ rentowy kwoty podatku dochodowego od wypłaconej ubezpieczonej emerytury stwierdził swoją niewłaściwość i wnioski te przekazał do rozpoznania organowi rentowemu.

Powyzsze orzeczenie poprzedziły następujące ustalenia faktyczne:

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w T.

z dnia 30 sierpnia 1992 roku **S. S.** nabyła prawo do emerytury wcześniejszej od dnia 4 października 1992 roku. Podstawę wymiaru wyliczono z 3 lat kalendarzowych (tj. lat 1984 – 1986). Wskaźnik podstawy ustalono na 103,79 %. Po przyznaniu prawa do emerytury ubezpieczona nie podlegała przez okres, co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniom społecznym.

Decyzją z dnia (...)roku organ rentowy przyznał **S. S.** prawo do emerytury w związku z ukończeniem 60 roku życia. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia. Podstawę wymiaru stanowił iloczyn wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (103, 79 %) i kwoty bazowej w wysokości 666, 96 złotych. Dało to kwotę 692, 24 złotych, a po waloryzacji kwotę 1 478, 72 złotych.

Decyzję tą zakwestionowała **S. S.**. Ubezpieczona podniosła, że organ rentowy powinien wyrównać jej wyliczone świadczenia 3 lata wstecz oraz obliczyć emeryturę odejmując od podstawy wymiaru w wysokości 1 478, 72 złotych zaliczkę na podatek dochodowy i składkę zdrowotną.

Wyrokiem z dnia 30 maja 2007 roku, sygn. akt V U 649/07, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie ubezpieczonej. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 4 września 2008 roku oddalił apelację.

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2009 roku, sygn. akt V U 852/07, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie ubezpieczonej od decyzji ZUS z dnia 1 marca 2007 roku, mocą której organ rentowy dokonał ponownego ustalenia wysokości świadczenia.

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2009 roku, sygn. V U 893/08, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie ubezpieczonej od decyzji z dnia 1 marca 2008 roku w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości emerytury i jej waloryzacji.

Decyzją z dnia 1 marca 2009 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. dokonał ponownej waloryzacji emerytury **S. S.**. Organ rentowy pomnożył kwotę świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2009 roku w wysokości 1 161, 98 złotych przez ówczesny wskaźnik waloryzacji 106, 10 %. Wysokość emerytury wyniosła 1 232, 86 złotych. Dodatkowo organ rentowy podwyższył podstawę wymiaru emerytury wskaźnikiem waloryzacji 106, 10 % w skutek czego podstawa ta wyniosła od dnia 1 marca 2009 roku 1 796, 63 złotych.

Decyzją z dnia 1 marca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych

w T. dokonał ponownej waloryzacji emerytury **S. S.** Organ rentowy pomnożył kwotę świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2011 roku w wysokości 1 289, 82 złotych przez wskaźnik waloryzacji wynoszący 103, 10 %. Wysokość emerytury wyniosła 1 329, 80 złotych. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podwyższył podstawę wymiaru emerytury wskaźnikiem waloryzacji 103, 10 % w skutek czego podstawa ta wyniosła od dnia 1 marca 2011 roku 1 937, 90 złotych.

Wyrokiem z dnia 11 stycznia 2012 roku, sygn. akt V U 407/11, Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim odwołanie ubezpieczonej oddalił.

W świetle tak poczynionych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że odwołanie **S. S.** nie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Sądu I instancji waloryzacja dokonana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych mocą spornej decyzji przeprowadzona została zgodnie

z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, w tym art. 88 i art. 89 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ponadto organ rentowy prawidłowo zastosował się do treści art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw. W myśl przywołanego przepisu w 2012 roku waloryzacja od dnia 1 marca polega na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 roku, kwoty waloryzacji w wysokości 71 zł. Sąd Okręgowy podkreślił przy tym, że przewidziana w ww. przepisie waloryzacja kwotowa została uznana przez Trybunał Konstytucyjny za zgodną z Konstytucją (wyrok TK z dnia 19 grudnia 2012 roku, sygn. akt K 9/11).

Sąd I instancji wskazał, że wysokość przysługującej **S. S.** emerytury na dzień 29 lutego 2012 roku stanowiła już przedmiot analizy Sądu,

i jako taka przez Sąd nie została zakwestionowana. W związku z tym, kwota ta, w wysokości 1 329, 80 złotych, stanowiła punkt wyjścia dla dokonanej,

w sposób przewidziany w art. 4, waloryzacji. Sąd Okręgowy podniósł również, że przedstawione przez ubezpieczoną koncepcje wyliczeń emerytury nie znajdują oparcia w obowiązujących przepisach, a co za tym idzie, zarzuty na ich podstawie sformułowane nie mogą odnieść spodziewanego skutku.

Uwagi ubezpieczonej, co do stażu pracy Sąd I instancji, uznając za nowe roszczenie, na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych. W pozostałym zakresie odwołanie **S. S.**, w oparciu o 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił jako bezzasadne.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła w całości apelacją **S. S.** zarzucając mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że ubezpieczona w okresie od września 1996 roku otrzymywała emeryturę w prawidłowej wysokości tj. przy uwzględnieniu prawidłowej podstawy wymiaru świadczenia i w wyniku przeprowadzenia kolejnej waloryzacji – w prawidłowej wysokości;
2. naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe pobranie podatku od ubezpieczonej oraz
3. bezzasadne zawieszenie postępowania.

W związku z powyższym, **S. S.** wniosła o (1) zmianę zaskarżonego wyroku przez ustalenie wysokości emerytury na kwotę 2 118, 57 złotych (w skutek dodania do stażu pracy dwóch lat zatrudnienia w szczególnych warunkach), (2) ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz (3) zobowiązanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. do prawidłowej waloryzacji emerytury, wobec jej zanizowanej wysokości, w skutek braku waloryzacji podstawy wymiaru świadczenia (71,22 %).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Waloryzacja rent i emerytur odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego (tj. 29 lutego) roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji. Dodać przy tym należy, że w myśl art. 89 ust. 6 minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w drodze komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" wskaźnik waloryzacji, jak również wysokość zwiększenia, o którym mowa w ust. 3 przepisu.

Na wstępie przedmiotowych rozważań wskazać należy, że pomimo, iż strona skarżąca, tak w treści odwołania, jak i w treści apelacji, kwestionowała prawidłowość decyzji waloryzacyjnej z dnia 1 marca 2012 roku, to spór w rzeczywistości dotyczył wysokości świadczenia emerytalnego przypadającego na dzień 29 lutego 2012 roku, stanowiącej punkt wyjścia dla przeprowadzonej przez organ rentowy waloryzacji. Co za tym idzie, zarzuty sformułowane przez ubezpieczoną nie dotyczą w swej istocie waloryzacji emerytury, a kwoty, od której waloryzacja ta została dokonywana. Podkreślić przy tym należy, że kwestia wymiaru przyznanej **S. S.** emerytury stanowiła już przedmiot postępowania sądowego, a więc nie mogła podlegać ponownej weryfikacji przez Sąd Apelacyjny w niniejszym postępowaniu. Treść kolejnych pism procesowych **S. S.** nakazuje natomiast uznać, że ubezpieczona kwestionuje przede wszystkim przyjęty przez ZUS wymiar stażu ubezpieczeniowego oraz związaną z nim wysokość pobranego podatku dochodowego. W ocenie skarżącej Zakład Ubezpieczeń Społecznych błędnie nie uwzględnił do ogólnego stażu pracy dwóch lat zatrudnienia **S. S.**

w warunkach szczególnych. Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. prawidłowo przekazał wnioski ubezpieczonej do rozpoznania organowi rentowemu, uznając je za nowe żądania w rozumieniu przywołanego przepisu.

Przechodząc natomiast do kwestii samej tylko waloryzacji, to wskazać należy, że w ocenie Sądu Apelacyjnego nie budzi ona jakichkolwiek wątpliwości. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał waloryzacji zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosując się przy tym do art. 4 ustawy zmieniającej z dnia 13 stycznia 2012 roku. Stosownie do treści przywołanego przepisu w 2012 roku waloryzacja od dnia 1 marca polega bowiem na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 roku, kwoty waloryzacji w wysokości 71 zł. Dodać należy, że Trybunał Konstytucyjny, wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012 roku, sygn. akt K 9/11, uznał art. 4 (waloryzacja kwotowa) za zgodny z ustawą zasadniczą. Przy pozostającej poza przedmiotem niniejszego postępowania wyjściowej kwocie świadczenia emerytalnego (z dnia 29 lutego 2012 roku) w wysokości 1 329, 80 złotych, waloryzacja dokonana została prawidłowo, a uzyskana w jej wyniku kwota 1 400, 80 złotych odpowiada poczynionym w sprawie ustaleniom faktycznym.

Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw nakazujących kwestionować prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Waloryzacja świadczenia przeprowadzona przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonana została zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ustawy. W świetle poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych apelacja nie mogła, więc odnieść zamierzonego skutku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny, uznając rozstrzygnięcie Sądu I instancji za słuszne i odpowiadające prawu, działając na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację **S. S.**

W przedmiocie kosztów procesu Sąd Apelacyjny orzekł stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik postępowania w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty procesu złożyły się w tym przypadku nierozliczone koszty postępowania zażaleniowego, które ubezpieczona wygrała.